

[Handelsministeren.]

uoverensstemmelse i en gældende koncession, skal øve indflydelse på en energipolitisk rammelov.

Og betragtningerne om de billige norske olieleverancer beder jeg om at man ikke går for langt med. Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at det også er i det norske samfunds interesse at få markedsprisen for sin olie, det har den norske energiminister og den norske statsminister understreget, og jeg vil da godt herfra sige, at det tror jeg også det danske samfund ville søge gennemført, hvis det var os, der var i sælgers rolle. Det tror jeg ikke at man kan bygge noget andet op på.

Må jeg så endelig sige til hr. Gert Petersen, at det, det var mig magtpåliggende at få sagt, var, at da vi startede denne lovgivning, var der en forståelse i dette folketing for, at man ville søge dette lovforslag gennemført så hurtigt, som det var forsvarligt muligt, og det forekommer mig, at med de spørgsmål og de svar, der har foreligget, og med den holdning, der i dag synes at være til dette lovforslags hovedindhold, kan vi, når vi gør dette lovforslag færdig, forhåbentlig i overmorgen, godt sige, at det er en lov, vi kan være bekendt at tage ansvar for.

(Kort bemærkning).

Ib Nørlund (DKP):

Der er nu noget i ministerens forklaringer, som ikke rigtig passer, fordi nu var begrundelsen for, at man ikke kunne tage det radikale ændringsforslag til formålsparagraf, en henvisning til afhængigheden af importeret olie. Men det står der jo i forslaget. Der er ikke nogen begrundelse, som holder stik. Der må være et eller andet andet, som spiller en rolle her, og det vil ministeren åbenbart ikke rigtig ud med. Det er måske det samme, der gør, at man har valgt en sammensætning af energirådet, hvor man ikke tager lønmodtagerorganisationerne med, på trods af at de har ført ganske stærke argumenter for deres indstillingsret frem for udvalget.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg er ikke så vildt begejstret for den mistænkeliggørelse, der ligger i hr. Ib Nørlunds sidste betragtninger. Jeg kan vist godt give en meget fornuftig forklaring på,

hvorfor jeg foretrækker den formulering, som jeg selv har givet. Det er nok den, at den har jeg arbejdet med i ganske mange timer, hr. Ib Nørlund, og derfor er det nok sandsynligt, at den er jeg glad for. Og det er vel lige så sandsynligt, at fru Lone Dybkjær, hr. Ib Nørlund og hr. Gert Petersen er særlig glade for deres formulering, for den har de arbejdet med i mange timer. Det har jeg respekt for. Hr. Ib Nørlund har lidt mindre respekt for min formulering, all right, det må jeg prøve at leve med, men at det skulle kunne mistænkeliggøre selve lovforslaget, har jeg lidt svært ved at se. At man skulle kunne mistænkeliggøre sammensætningen af rådet, der sætter Arbejderbevægelsens Erhvervsråd over for Industrirådet, der sætter forbrugerne over for producenterne, har jeg også lidt svært ved at se.

(Kort bemærkning).

Ib Nørlund (DKP):

Jeg har nu ikke nogen forfatter- og opavsret at skulle forsvare i denne forbindelse. Men det, som er det afgørende, er faktisk: hvorfor afviser man så koldt og kynisk, som f. eks. hr. Erik Holst gjorde det i debatten her, at lønarbejderorganisationerne skulle være med? Man har her en chance for at få gennemført et radikalt ændringsforslag om en sammensætning af energirådet, som peger langt mere i en retning, som partier med lønarbejderne som grundlag skulle kunne slutte op om. Her var dog politiske muligheder, som regeringen og socialdemokratiet kunne have udnyttet, hvis de havde villet.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal ikke forlænge diskussionen. Jeg har sagt, at hovedårsagen, hr. Ib Nørlund, er den, at vi ønsker et snævert sammensat råd, og at vi i denne forsamling for længst har bemærket os, at hvis vi lukker op i den ene ende, er der 6 eller 7 eller 8 forslag, der hver for sig formentlig er berettigede, men som altså skaber os et udvalg på 20 medlemmer i stedet for det snævre udvalg, vi gerne ville have.

Må jeg så have lov at sige, at mig bekendt er Arbejderbevægelsens Erhvervsråd lønmodtagernes erhvervsorganisation.